

... شمس حقیقت چون از افق ابداع به فیض نامتناهی اشراق...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۱۱

... شمس حقیقت چون از افق ابداع به فیض نامتناهی اشراق بر آفاق نمود قلوب صافیه انطباعات رحمانیه یافت و از اشعه ساطعه مستشرق و منیر گشت. حمد کن خدا را که پرتوی از آن فیض اعظم بر جان و وجدان تو زد. ساحت قلب روشن شد و بشارات روحانیه جان و دل را احاطه نمود. شور و ولهی انگیخت و جذب و طری بخشید. به شکرانه این موهبت عظمی باید به نار محبت الله چنان شعله زنی که شمع آفاق گردی و ستاره صبحگاهی در نهایت اشراق. نظر به ضعف خویش منما شدید القوی مؤید است و نگاه به فقر خویش مکن کنز ملکوت طاف است. هرچند پشه ضعیفیم ولی تأیید سلیمان الهی شامل و هرچند فقیریم ولكن کوكب یوم یعنی الله کلاً من سعته فائض. الطاف اسم اعظم و مواهب جمال قدم ذباب ناتوان را عقاب اوج آسمان نماید و خاک سیاه را رشحات سبحان عنایت گل و ریحان برویاند. لهذا امید چنانست که آن اقلیم به نفحات قدس جنت النعم گردد و آن سرزمین به نسیم هدایت الهی غبطه بهشت برین شود. لیوم افواج ملکوت ابهی در اوج اعلی صف زده و منتظر آنست که نفسی در این جهان سمند در میدان جانفشانی براند تا جنود ملاً اعلی و جیوش ملکوت ابهی فوراً تأیید و نصرت فرماید. پس به این قوت کلّیه می توان یک سواره بر صف عالم زد و فرداً وحیداً مقاومت من علی الأرض نمود. انّ هذا من فضل ربّک فی هذا العصر النورانی و القرن الرّحمانی...

ORIGINAL

AUDIO